Per tu, Dolors

Amiga, botiguera i veïna del Barri Vell de Girona

Dolors Solà i Gusiñà

Dia de Sant Jordi, última connexió a Memora. Trista i dolguda notícia, la Dolors Solà i Gusiñer, la filla gran d'una bona colla de germans de la reconeguda Òptica Solà de la Rambla de Girona, ens ha deixat als 73 anys. Sabia que tenia problemes de salut, ja que necessitava oxigen i ajuda de cadira. Sembla que aquesta setmana havia ingressat al Trueta, on no ha superat la dolença.

M'havia retrobat amb ella al Facebook, seguia els meus escrits, els comentava ahir, vaig buscar l'últim sobre les campanes i deia: “Avui han tornat a tocar, les trobava a faltar.” Dolors, sempre que senti les campanes pensaré en tu.

Parlar de la Dolors és parlar de can Solà. Ella va ser la primera que va estar al costat del seu pare; fills com nosaltres, que seguien el negoci familiar, després n'hi va haver d'altres. Abans, als pobles, era impensable trobar ulleres i la província en ple baixava a fer les ulleres a Girona. A can Solà era un dels llocs de referència. Aquest any va morir un gran amic nostre de Pals, que el vèiem sempre que baixava a fer les ulleres. La Dolors se'n va recordar perfectament. Abans hi havia aquest lligam tan gran entre client i comerciant...

Dolors, el dia que tancàvem que ens vas venir a dir adéu, acompanyada dels teus veïns botiguers, l'Olga de can Folch, en Jordi de can Teixidor i tu us vaig tirar una foto de record per al llibre, però avui hi he posat una foto emblemàtica veient un partit del Barça.

Entimaves amb bogeria la teva terra i l'Onze de Setembre encara vas anar a Barna. No et vas casar ni tenir fills però com que éreu un reguitzell de germans t'han donat un munt de nebots i renebots que t'adoraven perquè has estat tia àvia única, la teva mare tots sabem els anys que va estar malalta i tu eres la seva suplència. Ets una persona molt estimada per la família, els amics, pels clients i per la gent del teu últim barri, Santa Clara.

Per nosaltres, la família Solà Gusiñer ens uneix molt abans que tinguéssim necessitat d'ulleres; quan ningú parlava de càtering la teva mare, una gran dona i molt trempada, ens encarregava els batejos i comunions de la mainada al domicili particular ubicat abans a la Gran Via de Jaume I, on hi havia l'única xurreria que hem tingut en botiga a Girona. Ni tan sols teníem cotxe. Traslladàvem taules llargues i la xocolata, flams, orxata, entrepans i la vaixella... tot, en cistells i a peu, fent viatges pel pont de Sant Agustí.

Avui a les dotze del migdia se celebrarà el seu comiat al Tanatori de Girona, on de ben segur un munt d'amics clients botiguers del Barri Vell s'aplegaran per dir adéu a la Dolors i estar al costat d'aquesta colla de germans, nebots i renebots en aquest moment tan especial, de dir adéu a una persona estimada.

Dolors, avui et retrobaràs amb els pares i germans, a qui tant estimaves, i segur que t'esperaran amb els braços oberts.

Descansa en pau.(*) Filla dels fundadors de la desapareguda Granja Mora

Publicat a:

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/article/29-necrologiques/961266-per-tu-dolors.html